

vita, tožita, da je vedno slabše na svetu, in ne zabita hvaliti nekdanjih dni, ko je Lipovcu sam divji mož nosil drv iz gozda in pomagal loviti divjačino po Krimu. Tiho jezero se še ozira po krimskih goščavah, prijazna vasica se zrcali v njegovi globini, na bregu pa ropoče še danes poleg hiše Lipovčev mlin, glasan svedok nekdanjih časov.

Koroška pomlad.

*Tam nad jezerom
meglice gredo,
tam po travnikih
rožice cveto,
tam po vejicah
ptičice pojo.
Moje srce je
žalostno.*

*Kam si šla od nas,
domovina ti?
Onkraj sivih gor
tam na jugu si.
Tam pomlad lepó
v svobodi dehti,
a pri nas nikjer
sreče ni.*

*Solnce, ti nas grej,
daj nam gorkih dni,
budi zemljo nam,
budi našo kri!
Solnce, ti nam daj
lepih novih dni,
da svoboda se pri
nas zbudi!*

Franjo Roš.

